

Op 27-jarige leeftijd stierf op Zondag 18 Maart l.l. in het Academisch ziekenhuis te Utrecht, de heer Eduard Schoenmakers, die van 1942-1947 aan het Natuurhistorisch Museum te Maastricht als assistent verbonden was. Gedurende deze 5 jaren heeft de heer Schoenmakers van de gelegenheid geprofiteerd om zich op de studie van bepaalde

diergroepen toe te leggen. Zo had hij de lokale slakkenfauna terdege onder de knie, en deed op dit gebied diverse interessante vondsten.

Ook op zijn excursies naar de kleigroeven van Tegelen heeft hij voor het museum een paar unieke stukken weten te verzamelen, waarvan dienen gememoreerd te worden een schildpadcarapax en een kaakfragment van een Felide (beschreven door Dr. A. Schreuder, resp. in *Natuurhistorisch Maandblad*, jrg. 35, 1946, pag. 58 en 72; en in *Geologie en Mijnbouw* jrg. 11, 1949, pag. 115, idem jrg. 12, 1950, pag. 88).

In 1944 werd onder zijn leiding te Amby een begin gemaakt met het vangen van vogels ten dienste van het Ringstation „Maastricht en Omstreken”. De resultaten over de jaren 1944 tot en met 1947 werden vastgelegd in het *Natuurhistorisch Maandblad* Jrg. 39, 1950, pag. 28.

In 1943 was Schoenmakers een der oprichters van de vogelbeschermingswacht „Maastricht en Omstreken”, waarvan hij vanaf het begin de ijverige secretaris was.

Bij de leden van het Natuurhistorisch Genootschap was de heer Schoenmakers zeer gezien om zijn sympathiek karakter en zijn hulpvaardigheid.

Moge hij rusten in vrede.

AANVULLING.

In het Paddenstoelennummer *Natuurhistorisch Maandblad*, Jrg. 40, no. 1—2 is bij het artikel „Enkele mycologische excursies in Zuid-Limburg” op pag. 4, de auteursnaam J. Daams weggewallen.

VERSLAGEN VAN DE MAANDVERGADERINGEN te Maastricht op Woensdag 7 Februari 1951.

Aanwezig de dames van der Mijll Dekker, Minis-van de Geyn, Zr M. Christilla, Zr M. Juliette, Smeets, Berendschot en de heren Willemse, van Rummelen, Kruytzer, Nijst, Brans, Wassenberg, Br. Maurentius, Schoenmakers, Onstenk, Maessen, Stevens, Br. Agatho, Otten, Leysen, Janssen, Gregoire, Beaulen, van Noorden, Holstege, Geytenbeek en Sondeyker.

De Voorzitter vraagt bij de opening de aandacht voor het volgende:

„Het bestuur stelt voor om Rector Cremers te benoemen tot Erevoorzitter van ons genootschap. Zoals U bekend is, is hij reeds Lid van verdienste, maar wij zijn van mening dat hem, na zovele jaren voorzitterschap de titel van Ere-voorzitter ten volle toekomt. Ik behoef niet uit te weiden over de vele verdiensten die hij voor ons Genootschap heeft, over de toewijding en zorg die hij nog steeds daarvoor ontplooit, dit alles is U meer dan bekend. De kroon op dit werk zal zijn het erevoorzitterschap van het genootschap dat hem zo dierbaar is, en ik vraag de vergadering of zij hiermee kan instemmen.”

Een algemeen applaus geeft het unaniem gevoelen van de vergadering weer met dit bestuursvoorstel.

De Voorzitter vervolgt dan:

„Ik zou verder even een woord willen zeggen ter nagedachtenis aan ons medelid, Dr. D. Mac Gillavry, die in de ouderdom van 81 jaar is overleden. Voor mij persoonlijk zit aan deze grote entomoloog een herinnering vast, die de richting van mijn liefhebberij-studie, de Orthoptera, heeft bepaald. Omstreeks 1910 verscheen in de *Levende Natuur* een oproep aan alle insectenverzamelaars, om aan Dr. Mac Gillavry ter determinatie toe te zenden de rechtyleugelige insecten, die in Nederland gevonden waren. Ik was toen medisch student in Amsterdam en interesseerde mij voor deze groep van insecten.

Met mijn collectie toog ik naar de P. C. Hooftstraat, waar hij toen woonde. Reeds de volgende dag kreeg ik bericht, dat in mijn verzameling een voor de Nederlandse fauna niet bekende soort was gevonden, nl. *Stenobothrus lineatus*, afkomstig uit Kunrade, alwaar ik het dier had gevangen. Uit dit, voor mij verheugend en stimulerend nieuws, volgde vanzelfsprekend